

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Popeleční středa 1. Března 2017

Březen 2017

Mše svatá pro děti a dospělé v neděli 26. února

SLŮVKO FARÁŘE

Půst, půstík, půstíček...

(Mt 6,16-18)

... může být můj mazlíček. Tedy, pokud jsem to s tím nadšením pro postní dobu nepřehnal(a).

Kněz sice cosi říkal, že je možné se soustředit i na jiné formy postního snažení jako například nesedět tolik času u „tv-bedny“ (možná ani neví, že televize už nejsou bedny, ale ploché velké obrazovky např. na stěně) nebo u počítače, případně si přečíst kousek textu v Bibli (to chci vidět, kdo se k tomu odhodlá). Já zůstanu u klasiky – budu se hlídat v jídle.

Tak nejdříve si poctivě nachystám plán, jak budu omezovat nebo ubírat dávky jídla v postní době. Hlavně v pátek (tedy v den, kdy za mě zemřel na kříži Pán Ježíš – poznámka autora). Musím si dát pozor hlavně na Popeleční středu a pak na Velký pátek. To se raději podívám, co se v těch našich jídelnách vlastně vaří... Co, kdyby zapomněli a katolíkoví způsobili komplikaci. Ale vždyť se vlastně můžu mrknout na internet, tam ty jídelní lístky jsou. Moment, moment – nic tu není, je to ještě brzo... Ale Popeleční středa by už tu měla být – á, tady je: polévka Frankfurtská a rybí filé s bramborem a kompot. No, to si pochutnám, filé umí dělat dobré. Jen ta polévka – teď si nevzpomenu, co se tam vlastně do té Frankfurtské dává, ale co, i kdyby tam něco bylo, bude toho málo. Oni to ti kuchaři stejně šidí. Nebo to vlastně mohu nechat na talíři. Sice to běžně nedělám, ale protentokrát...

Po několika týdnech:

Tak nevím, kamaráde, ta postní doba nějak rychle utekla. A jako by to bylo naschvál – byla tam jedna podniková, jedna rodinná a ještě jedná přátelská oslava, no samozřejmě v pátky, jak jinak... Dokonce jsem měl(a) takový pocit, že to není oslava, ale „žranice“ (čtenáři prominou toto vyjádření). Možná se pletu, ale skoro bych odpřisáhl(a), že ve mně skončilo více jídla a dobrot, než obvykle. Byl(a) jsem, jak balón. Ale jinak to bylo v pohodě. Možná ze mě i „spadlo“ během postu tak půl kila...

Jsem vlastně docela spokojen(á).
Pane Ježíši Kriste,
kde ses nám z toho všeho ztratil?
Pro koho to všechno vlastně
děláme?
Pro sebe?
Aha. Pro sebe!
Pro Tebe možná příště...
Snad nebude pozdě

PKF

Postní doba jako pouť naděje

*Katecheze papeže Františka na
gen. audienci, nám. sv. Petra*

Generální audience 1. 3. 2017

(srov. Ex 3, 7-8.10)

Dobrý den, drazí bratři a sestry!
Dnes, na Popeleční středě, vstupujeme
do liturgie postní doby. Vzhledem k tomu,
že se v našem cyklu katechezí zabýváme
křesťanskou nadějí, chtěl bych vám dnes
přiblížit *postní dobu jako pouť naděje*.

Tento úhel pohledu se ihned ozřejmuje, pokud uvážíme, že postní doba byla církví ustavena jako čas přípravy na Velikonoce, a proto veškerý smysl tohoto čtyřicetidenního údobí *čerpá světlo z velikonočního tajemství*, ke kterému směřuje. Můžeme si představit zmrtvýchvstalého Pána, jak nás volá, abychom vyšli ze své temnoty, a my se vydáváme na cestu za Ním, který je Světlem. Postní doba je pouť ke vzkříšenému Ježíši. Je to čas pokání a umrtvování, nikoli však samoučelného, nýbrž zaměřeného na to, abychom spolu s Kristem vstali z mrtvých a obnovili svou křesťanskou totožnost, tedy opětovně se narodili “shůry”, z Boží lásky (srov. Jan 3,3). Díky této přirozené danosti je postní doba časem naděje.

Pokud chceme lépe pochopit, co to znamená, musíme navázat na základní zkušenost odchodu Izraelitů z Egypta, o kterém se v Bibli vypráví v knize nazvané *Exodus*. Výchozím bodem je egyptské otroctví, útisk a nucené práce. Pán ale nezapomenul na svůj lid a na svůj příslib – povolává Mojžíše, silnou rukou vyvádí Izraelity z Egypta a vede je pouští do svobodné země. Během této pouti z otroctví do svobody Hospodin dává Izraelitům zákon, aby je vychoval k lásce k sobě, jedinému Bohu, a ke vzájemné bratrské lásce. Písmo nám ukazuje, že exodus byl dlouhý a strastiplný a symbolicky trval čtyřicet let, což je život jednoho pokolení.

Jedné generace, o kterou se při zkouškách na cestě stále pokouší stesk po Egyptě a která lituje, že se nemůže vrátit zpět. Také my všichni známe toto pokušení návratu do časů minulých. Hospodin však zůstává věrný a onen nebohý lid, vedený Mojžíšem, přichází do zaslíbené země. Celou svou pouť vykonali v *naději*, naději dojit do zaslíbené země, a právě se zřetelem k tomu lze mluvit o “exodu”, tedy vyjití z otroctví do svobody.

Také pro nás všechny je nadcházejících čtyřicet dní vyjitím z otroctví a hříchu směrem ke svobodě a setkání se Zmrtvýchvstalým Pánem. Každý krok, námaha, zkouška, pád i opětovné povstání má smysl pouze v rámci spásonosného plánu Boha, který pro svůj lid zamýšlí život, a nikoli smrt, radost, a nikoli bolest.

Ježíšova Pascha je jeho exodus, kterým nám otevřel cestu k plnému, věčnému a blaženému životu. Ježíš se kvůli otevření této cesty a přechodu zřekl své slávy, ponížil se a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži. Otevření cesty k věčnému životu ho stálo vlastní krev a díky Jemu jsme byli zachráněni z otroctví hříchu. To však neznamená, že On již učinil vše a po nás se nic nežadá, že On prošel skrze kříž, zatímco my se “do ráje povezeme v kočáře”. Nikoli, tak to není. Naše spása je zajisté Božím darem, ale vzhledem k tomu, že se jedná o příběh lásky, vyžaduje náš souhlas a naši účast na jeho lásce, jak nám ukazuje naše Matka Maria a po ní také všichni svatí.

Postní doba touto dynamikou žije – Kristus nás předešel svým exodem a my procházíme pouští díky Jemu a v cestě za Ním. Ježíš byl pro nás vystaven pokušení a pro nás pokušitele přemohl, avšak rovněž my máme spolu s Ním čelit pokušení a překonávat je. On nám dává živou vodu svého Ducha a je na nás, abychom nabírali z jeho pramene a pili, ve svátostech, modlitbě a adoraci. On je světlem, které vítězí nad temnotou, a po nás se žádá, abychom sytili nepatrný plamínek, který nám byl svěcen v den křtu.

V tomto smyslu je postní doba “svátostným znamením našeho obrácení” (*Římský misál, vstupní modlitba 1. neděle postní, podle italského znění*). Kdo se vydá poutí postní doby, vždy se ocitá na cestě obrácení. Je to svátostné znamení naší cesty od otroctví ke svobodě, která vyžaduje neustálou obnovu. Je to jistě náročná cesta, což je správné, protože láska klade nároky, avšak je to cesta plná naděje. Ještě lépe řečeno – postní exodus je poutí, na které se sama naděje *utváří*. Námaha spojená s přechodem pouště – veškeré zkoušky, pokušení, preludy a vidiny – mají cenu, protože dodávají naději sílu a pevnost, po vzoru Panny Marie, která vprostřed temnoty utrpení a smrti svého Syna nadále věřila a doufala v jeho zmrtvýchvstání, ve vítězství Boží lásky. Se srdcem otevřeným k tomuto horizontu dnes vstupme do postní doby. Vnímejme, že jsme součástí svatého Božího lidu, a radostně začněme tuto pouť naděje.

Přeložila Jana Gruberová.

Marie Ohřálová

Tento výlet byl nezapomenutelný.

Milí čtenáři Nedělníčku, tento nadpis jsem si vypůjčil od pisatele níže uvedeného článku a musím s jeho obsahem souhlasit. Co se ten týden vlastně všechno děje s žáky – osmáky, kteří mají svůj svět, komunikaci a vztahy? Pisatel nám to svým stylem přibližuje. Díky mu za to. PKF

Autobus nás dovezl na Jamník. Z Jamníku jsme šli pěšky na chatu Armaturku (dnes Ski Park Gruň).

Když jsme došli, rozdělili nás do pokojů. Pana faráře ubytovali na Jiřinu a já jsem zůstal na hlavní chatě.

Po vybalení jsme se převlékli a šli jsme poprvé na lyže. Na kopci nás rozdělili na dvě (nakonec tři) skupiny – ty, co už stáli na lyžích a co nestáli.

Ještě před lyžováním jsme šli na oběd.

Po lyžování jsme se osprchovali a pak se šlo hrát různé hry, buď na Kolíbu nebo do spodního patra chaty U Hada.

A tak se to opakovalo každý den. Snídaně byla ve stylu švédských stolů.

Lyžovali jsme po snídani a po polední pauze, takže ve dvě hodiny byl sraz.

Tento výlet – no spíš lyžařsky výcvik – se mi moc líbil a rád bych se tam chtěl někdy vrátit.

Tomáš Gregor

ZE STRÁNEK P. VOJTĚCHA KODETA

S čerty nejsou žerty

Tam, kde je Ježíš, Duch Boží, svoboda, je přítomná také radost. Ne že by v životě Božích dětí také někdy nebyl smutek či bolest, ale patří tam určitě smysl pro humor, vtip, protože náš Pán rozumí všemu, co prožíváme, a my s ním můžeme mluvit o všem bez obalu, On se nikdy neurazí. Naproti tomu Boží nepřítel opravdu legraci nerozumí a žádná s ním také není. Na rozdíl od nám známých pohádkových bytostí jsou padlí andělé skutečně zlé, zvrácené bytosti, které se postavily proti Bohu a způsobily, že právě jejich Istí přišlo na tento svět zlo a celý náš život je tímto zlem poznamenán.

Boží nepřítel touží po tom, abychom my, kteří jsme povoláni ke svobodě a radosti Božích dětí, se nechali zlem v jakékoliv podobě fascinovat a přitahovat, abychom mu věnovali daleko více pozornosti než věcem krásným a dobrým. Snaží se každému z nás do života zasahovat, protože strašným způsobem žárlí na to, že jsme stvořeni k obrazu Božímu, ke svobodě, k lásce. Snaží se rafinovanými způsoby poničit a pošlapat vše, co je v nás Boží, radost, čistou lásku, svobodu. A pokud mnozí lidé dnes už vůbec Boha nepoznali, nemají také žádné povědomí o tom, co jim skutečně prospívá a co jim škodí. Není totiž pravda, že člověk může všechno prostě jen vyzkoušet "a pak se uvidí." Pro Boha je velmi bolestné vidět, jak lehkověžně a snadno lidé se zlem koketují a vůbec jim nedochází, jak moc v životě riskují, když se lehce a hloupě zamotají do něčeho, co jim může nadlouho zkomplikovat život.

Sami nad zlem a Zlým zvítězit nemůžeme. Naše vítězství je možné pouze v Bohu, v Ježíši Kristu, v Tom, který nikdy neměl se zlem vůbec nic společného a přesto z lásky k nám dal dokonce svůj vlastní život, abychom my mohli žít ve svobodě a nemuseli zlu otročit. Když patříme Kristu, nejsme nikdy sami. Pán nám slibuje, že bude s námi ve všem a že vším těžkým. Důležité je nenechat se od Něj odvést, ani tím, co v životě není jednoduché.

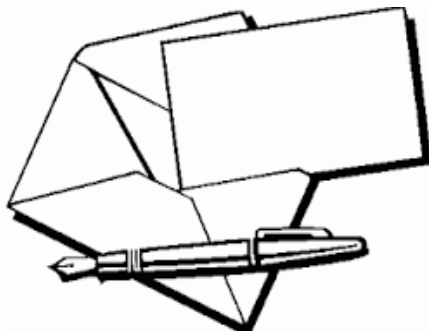
Príspevek z rad čtenářů

ŽELEZNÝ POUTNÍK 2017 – noční pouť

Kdo jednou zkusí, musí pak každý rok.

Již 20. rokem se koná pěší noční pouť Ze Svatého Kopečku na Svatý Hostýn, tzv. Železný Poutník, dlouhý 50. km.

Koná se vždy v pátek, týden před Květnou nedělí (Velikonocemi). Letošní rok pouť vychází na pátek 31. 3. 2017.

Poprvé jsem absolvovala pouť pro svou těžce nemocnou tetu a přítelkyni a teď, i když už nikam nechodí, tak vím, že je vždy při mně a pomáhá mi dojít do cíle.

Turistický „ultramaron“ začíná mší svatou v katedrále na Svatém Kopečku v 18. hod., kde si všichni účastníci vyzvednou perličku, kterou si nesou po celou dobu u sebe a ráno vrátí v cíli na Svatém Hostýně (pomyslně si každý nese svoje břímě). Pouť je zakončena mší svatou v 7. hod v kostele na Svatém Hostýně.

Vycházíme společně kolem 19. hod směr Velká Bystřice-Svéslavice-Vacanovice-Tršice-Lazníky-Buk-Prosenice-Radslavice-Pavlovice u Přerova-Hradčany-Nahošovice-Dřevohostice-Křtomil-Bystřice pod Hostýnem-Svatý Hostýn.

Kolem půlnoci máme za sebou půlku trasy, tedy 25 km a svižným krokem jsme v Prosenicích. Na místní faře mají pro účastníky otevřeno a přichystáno občerstvení – chleba se škvarkama, napečené koláčky, buchty, uvařený čaj, kávu a hlavně jsou zde záchody.

Posílnění svačinkou a s vědomím, že za 4 hodiny jsme zvládli půlku trasy, utíkáme do tmy za vidinou rychlého cíle. Ale kde je Hostýn... Zatím jsme šli víceméně z kopečka či po rovince, ale tady nás čekají kopečky a kopce. Nastupuje 2. hodina ranní, kdy začíná zima více zalézat pod kůži a těsně po 3. hodině ranní začíná být krize spánková. Oči samy bez varování začínají upadat a zavírat se. Když už si myslíme, že jsme jednou nohou v cíli,

jelikož mineme vítací tabuli města Bystřice pod Hostýnem a vyhlížíme nad hlavou Hostýn, dostáváme do nohou ránu...toto město je snad 2x delší než Kravaře (i s Kouty) a to je konečná. Sbíráme poslední zbytky sil a nevíme co posilovat více, či psychiku v hlavě nebo motoriku v nohou...na konci města u hřbitova dojídáme poslední tatranku a před námi je prudký výšlap nahoru. Poslední metry – schody pod Hostýnem nás, ale nabijí a pomyslně je vyběhneme a jsme šťastni a nabití endorfiny...Je těsně kolem 6. hodiny ranní. Zdejší fara je opět otevřená pro všechny, u dveří nás čekají stovky sezutých bot poutníků, kteří nás po trase předběhli. Nevadí, nemusíme být první, ale ta účast, to že jsme v cíli, to je výhra nadevše. Všichni jsou unavení, ale nadšení...a tady nastupuje radost a opět myšlenka, že to zase není tak daleko, že příští rok jedem znova ☺

Milí poutníci, hlavu vzhůru a hurá na Hostýn, už jsem to šla několikrát a zase půjdu, ale letos mě čeká jiná cesta - do porodnice. Budu na vás v pátek 31. 3. myslet a příští rok snad na viděnou.

Lucie Š.

Železný poutník - postní doba 2017

Světci - více, či méně známí

Svatý Patrik - 17. března

Žil na přelomu 4. a 5. století. Narodil se kolem roku 385 v západní Anglii. Jeho otec působil jako úředník, městský radní a zároveň jáhen a dědeček byl knězem. Patrik nebyl moc věřící, spíš ho zajímal světský život, ale když mu bylo 16 let, přepadli irští piráti statek jeho otce na pobřeží. Odvěkli mnoho zajatců a mezi nimi i Patrika. Proдали ho do otroctví v Irsku. Tam pásal ovce a trpěl přitom hladem. Toto soužení způsobilo, že se změnil. V zajetí doopravdy uvěřil v Boha a intenzivně se modlil. Naučil se tu dokonale irsky a poznal irské obyčeje a způsob života.

Po šesti letech se mu podařilo uprchnout na lodi, směřující do jižní Francie. Po třech dnech se dostal na břeh své vlasti, ale ještě dlouho bloudil o hladu, než našel své rodiče. Doma měl sen, v němž ho hlasy Irů vyzývaly, aby se vrátil do Irska jako misionář. Nejdříve žil několik let jako mnich na Lérinských strovech u Azurového pobřeží a potom se v Galii připravoval u sv. Germána, biskupa v Auxerre, na přijetí kněžství. Byl vysvěcen na kněze a brzy i na biskupa. Odebral se na pouť do Říma, kde dostal od papeže sv. Celestina pověření k hlásání evangelia v Irsku. Irsko bylo tehdy prosyceno pohanstvím a žilo zde jen velmi málo křesťanů. Na lid měli neomezený vliv modloslužební kněží - druidové a národní pěvci - bardové. Sami Irové byli svobodmilovní a suroví. Roku 432 začal sv. Patrik procházet Irsko křížem krážem a všude s apoštolskou horlivostí hlásal slovo Boží. Nejdříve obrátil hospodáře, u kterého sloužil jako otrok, a potom samotného krále Laognaira, s kterým se setkal na Bílou sobotu a získal pověst mocného muže. Tím, že zapálil velikonoční oheň, uklidnil druidy. Z jeho vyznání se můžeme dovědět o úspěších, ale i odporu a nebezpečích, s kterými se setkával. Snažil se nahradit pohanské svátky křesťanskými, čímž dosáhl toho, že se nakonec druidové a bardové stali křesťanskými mnichy a pohanské kněžky žily po způsobu řeholnic. Jeden z bývalých bardů začal nadšeně skládat zpěvy na Kristovu oslavu.

Roku 444 si Patrik zřídil v Armagh své biskupské sídlo. Budoval biskupská sídla i na jiných místech a zval do Irska kněze a biskupy z jiných zemí, takže se Irsku brzy říkalo "ostrov svatých". Irové ho milovali jako otce a bohatí mu nosili dary, které Patrik ale odmítal se slovy, že chudoba je nejjistější cesta do nebe. Vykonal mnoho zázraků, poručil například zmijím, aby opustily Irsko a skutečně dodnes zde žádné zmije nežijí.

Patrik celkem pokřtil na 120 tisíc lidí, založil kolem 300 chrámů a za poměrně krátkou dobu asi 30 let jeho působení se stalo prakticky celé Irsko křesťanským. Pokřtěné Iry Patrik učil číst a psát a ty nejschopnější z nich světil na kněze. Zemřel kolem roku 461. V Dublinu se dosud uchovává jeho zub a zvonek.

Je patronem: Irsko, Nigérie, proti hadům, proti strachu z hadů, proti hadímu uštknutí; inženýrů, kadeřníků, kovářů, horníků, bednářů, zajatců; ochránce dobytka, proti nemocem dobytka, proti obtížnému hmyzu; proti zlu; za duše v očistci.....

Atributy: hadi; trojlístek, na kterém prý sv. Patrik pohanům vysvětloval Svatou Trojici. Trojlístek je i národním znakem Irsko.

(čerpáno z [www. „ABC svatých](http://www.„ABC svatých))

Připravila Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

TAXIKÁŘ A STAŘENKA

Tento příběh ukazuje, co schází dnešní společnosti. Úcta k bližnímu, láska k člověku, sebeobětování, vzájemná sebeúcta a mnoho dalších vlastností pro vzájemné spolužití.....

Přijel jsem na zadanou adresu a zatroubil. Po několika minutách čekání jsem zatroubil znovu. Měla to být moje poslední jízda toho dne, a tak jsem si říkal, že bych mohl odjet, ale místo toho jsem auto zaparkoval, šel ke dveřím a zaklepal. "Chvilíčku"... ozval se za dveřmi slabý hlas starší ženy. Slyšel jsem, jak tam něco táhne po zemi.

Po dlouhém čekání, se dveře otevřely. Stála přede mnou malá, přibližně devadesátiletá žena. Byla oblečená v hedvábných šatech a s kloboučkem se sítkou, jako v nějakém filmu ze čtyřicátých let. Vedle ní stál na zemi malý kufřík. Byt vypadal, jako by v něm nikdo po mnoho let nebydlel. Všechnen nábytek byl zakrytý prostěradly.

Na stěnách nebyly hodiny, na poličkách nebyly ani hrnečky ani nějaké ozdůbky.

V rohu stála kartónová krabice plná fotografií a skleněného nádobí. "Pomohl byste mi odnést tu tašku do auta?", požádala mě.

Odnosl jsem zavazadlo do auta a vrátil jsem se, abych pomohl té ženě. Chytla se mě za ruku a pomalu jsme šli k vozu. Neustále mi děkovala za laskavost. „To přece nic není,“ řekl jsem jí, „snažím se jen chovat se ke svým pasažérům tak, jak bych chtěl, aby se lidé chovali k mé matce.“

„To jsi opravdu hodný chlapec“, řekla mi. Když jsme se usadili do auta, nadiktovala mi adresu a zeptala se, zda bychom mohli jet přes centrum. „To ale není nejkratší cesta,“ upozornil jsem ji. „Ach ano, já vím.“ řekla. „Já nespěchám. Jsem na cestě do hospice“.

Podíval jsem se do zpětného zrcátka. Její oči se leskly. „Už nemám žádnou rodinu,“ pokračovala tichým hlasem. „Lékař říká, že mi nezůstává moc času.“ Pomalu jsem natáhl ruku a vypnul taxametr.

„Jakou cestou byste chtěla jet?“ zeptal jsem se. Následující dvě hodiny jsme jezdili po městě. Ukázala mi budovu, kde kdysi dávno pracovala jako obsluha výtahu. Jeli jsme čtvrtí, kde s mužem žili jako novomanželé. Přivedla mě ke skladu nábytku, v němž byl kdysi taneční sál, kam chodila ještě jako malá holčička.

Občas mě požádala, ať zabrzdím před konkrétní budovou nebo uličkou. Seděla schoulená v koutku, beze slova. Najednou řekla: „Jsem již unavená, asi pojedeme.“

Jeli jsme mlčky na adresu, kterou mi dala. Byla to nízká budova, něco jako maličké sanatorium s příjezdovou cestou podél průčelí. Jakmile jsem zastavil, přišli k autu dva ošetřovatelé. Opatrně jí pomohli vystoupit. Zřejmě ji už čekali.

Otevřel jsem kufr, a zanesl její malé zavazadlo ke dveřím. Žena už seděla na kolečkovém křesle.

„Kolik vám dlužím?“, ptala se a vytáhla kabelku. „Nic“, řekl jsem.

„Vždyť si musíte vydělávat na živobytí“, namítla.

„Mám i jiné pasažéry,“ odpověděl jsem. Téměř bez přemýšlení jsem se k ní sklonil a objal ji. Ona mě také pevně objala.

„Daroval jsi staré ženě trochu štěstí,“ řekla. „Děkuji ti.“

Stiskl jsem jí ruku a odešel. Dveře se za mými zády zavřely a byl to zvuk uzavírající další knihu života.

Na zpáteční cestě jsem nebral žádné pasažéry. Jel jsem, kam mě vedly oči, ponořený do myšlenek. Nemohl jsem ten den ani s nikým mluvit. Co kdyby ta paní natrefila na nějakého našťavaného řidiče, nebo na někoho, kdo by nechtěl tak dlouho čekat? Co kdybych jí odmítl splnit její prosbu nebo co kdybych byl jen párkrát zatroubil a prostě odjel?

Nakonec bych chtěl říct, že nic důležitějšího jsem ještě nikdy v životě neudělal.

Jsme zvyklí si myslet, že náš život se otáčí v kruzích kolem velikých okamžiků, ale ty veliké okamžiky nás často zastihnou nepřipravené, protože jsou krásně zahalené tím, co někteří mohou považovat za maličkost.

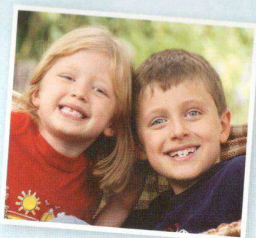
(Z emailové pošty)

upravila Marie Ohrálová

Papež František odpovídá na dotazy dětí z celého světa

Jeho Svatost František a děti z celého světa

Milý papeži Františku,
proč si Ježíš vybral
zrovna těch
12 apoštolů,
a ne někoho jiného?

Posílám ti pusu.
Juan Pablo

10 let, Argentina,
na fotografii se sestrou
Carolínou

Querido Papa Francisco,
¿Por qué Jesús eligió a esos
12 apóstoles y no a otros?
Besos, Juan Pablo

To je skvělá otázka, milý Juane Pablo!

Proč si Ježíš vybírá toho či onoho člověka? Viš, Ježíš si nevybírání lidí jako dav. Vybírá si každého člověka zvlášť. Tak si vyvolil i těch prvních dvanáct za své apoštoly. Jenže my – ty a já – jsme taky jeho vyvolení, každého z nás volá jménem. Mě si vybral jako Jorgeho Mariu a tebe jako Juana Pabla, Jsme vybráni, abychom se stali Ježíšovými přáteli a abychom v životě něco vykonali.

Ježíšovou láskou jsme vyvolení všichni. A zároveň si nás Pán vybírá každého osobně – nejsme tedy vybráni všichni stejným způsobem. Díky Ježíšově lásce se však můžeme cítit jako vyvolení. Pokud se cítíš z této lásky vyloučený, musíš se k tomu pocitu postavit čelem a ptát se sám sebe, proč si tak připadáš. Ježíš ze svého srdce přece nikoho nevylučuje. To červené srdce, které jsi namaloval, je nádherné!

Franciscus

Z knihy „Milý papeži Františku“ vydalo nakl. Leda spol. s.r.o. 2016.

Z angl. Originálu přeložila Veronika Lásková. Ilustrovaly děti z celého světa.

Upravila Marie Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ

Horrorový film...

Vědec povídá Bohu: "Bože, už nejsi potřebný. Věda postoupila tak daleko, že už i my vědci umíme udělat člověka z hlíny." "Tak to předved", povídá Bůh. Vědec začne nabírat ze země hlínu a Bůh na to: "Počkej, počkej, ber ze svojí hlíny!"

Farář ke kostelníkovi: "Tentokrát obejdeš věřící s kasičkou ještě před kázáním." "Ale pročpak, vždycky přece děláme sbírku až na závěr bohoslužby," diví se kostelník, "protože dnes budu kázat o spořivosti."

Malý chlapec pozoroval svého otce faráře, jak píše kázání.

"Jak víš, co máš napsat?" optal se.

"No, Bůh mi to říká."

"Aha. A proč Mu v tom pořád škrtáš?"

Je Hospodin ženatý?

Vyloučeno!

Proč?

Protože už by nebyl všemohoucí.

Nedělníček dětem

Najdi 10 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!! - DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

1. letní měsíc; 2. junák;
3. dravá ryba; 4. sklad obilí; 5. nevidomý;
6. uzenina; 7. náčrt;
8. zbavovat vlhkosti
- 9.; ženský oděv; 10. tenká

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete

emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 26. března

Tajenka z minulé doplňovačky zní: ...**PAK ZIMA VÍCE**

Soutěže se zúčastnilo 18 dětí. Z Dolního Benešova 13 dětí, ze Zábřehu 2 děti, a 3 přespolní. V krabičce bylo 10 odpovědí a 8 přišlo elektronicky.

1. Cena - knížka – **Anetka Kohutová** - Dolní Benešov; **2. Cena** – puzzle - **Kristýna Osmančíková**, 10 let - Kozmice; **3. cena** – pexeso- **Matyáš Dohnal**, 3 třída - Dolní Benešov.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na březen 2017

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.3.	17.30	Za Marii Kuchařovou, manžela, rodiče a sourozence z obou stran	
Út	7.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	8.3.	17.30	Za + Aloise a Andělu Golovy, za živou a + rodinu	
Čt	9.3.	17.30	Za + Annu Theuerovou, manžela, rodiče z obou stran a živou r...	
Pá	10.3.	6.30	Za Josefa Kuchaře, sestru a švagra, neteř Jarmilu, snachu Marii...	
Pá	10.3.	Záb 18.00	Za Arnošta Hlubka, manželku, bratry a duše v očistci	
So	11.3.	9.00	Za nemocné naší farnosti (mše s udělováním pomazání nemoc...)	
Ne	12.3.	7.00		
Ne	12.3.	Záb 8.30		
Ne	12.3.	10.00	Za + manžela a dvojce rodiče	
Po	13.3.	17.30	Za Františku Faikovou, manžela, syna a vnuka	
Út	14.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	15.3.	17.30	Za + Wenera Steffka, zetě, rodiče z obou stran a duše v očistci	
Čt	16.3.	17.30	Za + Josefa Weczerka, syna Lukáše, dvojce rodiče, prarodiče a ...	
Pá	17.3.	Záb 18.00		
So	18.3.	7.00	Za + Charlottu Hankovou – výroční	
Ne	19.3.	7.00	Za živé a + Josefy	
Ne	19.3.	Záb 8.30		
Ne	19.3.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	20.3.	17.30	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa; Za živé a + Josefy	
Út	21.3.	6.30	Za živé a + farníky	
St	22.3.	17.30	Za + rodiče z obou stran, sourozence, příbuzné a za živou rodinu	
Čt	23.3.	17.30		
Pá	24.3.	Záb 18.00	Za + Annu Vitáskovou (měsíční) a za manžela	
So	25.3.	7.00	Za Emila Osmančíka, rodiče, zetě a celou rodinu do boží ochr...	
So	25.3.	ČK 16.00	Za + rodiče a živou rodinu	
Ne	26.3.	7.00	Za + Anselmu Blokšovou, manžela a jejich rodiče	
Ne	26.3.	Záb 8.30	Za dvojce + rodiče a přízeň	
Ne	26.3.	10.00	Na poděkování P.Bohu za přijatá dobrodíní, živou rodinu, + ro...	
Po	27.3.	18.00	Za Josefa Holubka, sourozence a rodiče z obou stran	
Út	28.3.	6.30		
St	29.3.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 90 let života, obdržené milosti, za + ...	
Čt	30.3.	18.00	Za Jindřicha Vitáška, manželku, dceru a dvojce rodiče	
Pá	31.3.	Záb 18.00		
So	1.4.	7.00	Za Janu Juskovou, manžela a dceru	
Ne	2.4.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	2.4.	Záb 8.30		
Ne	2.4.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI BŘEZNU

Sbírka na OPRAVY – nové hromosvody na kostele sv. Martina
– neděle 12. 3. 2017

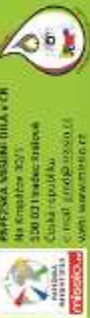
Sbírka na O. - O. DIECÉZI

– odesílá se celá na potřeby naší diecéze – neděle 19. 3. 2017

POSTNÍ MISIJNÍ KALENDAŘ 2017

6.3.	MÍSTNĚ ROZBOŘEK	11.3.	NEJŠ POZHNAT POPECEM	17.3.	UKLÍD SVĚT VÍCI	23.3.	DEN BEZ TV	29.3.	MAŠTV NEMOCNĚHO	4.4.	ODPOČÍVEJ, RADUJ SE!
13.3.	MAŠTV BOHA TANČEM	19.3.	ZAHLEJ SE S NEKÝM	25.3.	VĚSTI SEBOY	31.3.	DEN BEZ MĚSIA A NEBRÁVĚHO JIDLA	5.4.	MAŠTV MADONNE	11.4.	ODPOČÍVEJ, RADUJ SE!
20.3.	MAŠTV KAMARÁDA	26.3.	ODPĚJ SE, CO MÁŠ RÁD	1.4.	NAKUP NAKUPĚ, ROZDÍM POVĚRA	7.4.	DEN BEZ MOBILU	13.4.	JDI / JĚD NA VÝLET	19.4.	ODPOČÍVEJ, RADUJ SE!
27.3.	POMODLI SE DEŠTEK ZA POTŘEBNÉ	3.4.	VYKOP NĚCO DO MÍSTNĚHO TANČARKU	9.4.	PRIPRAV SE KE SVĚTOSTI SMĚLNĚ	15.4.	POMODLI SE ZA MÍSTNĚ A MADONNY	21.4.	PŘEČTI SI NĚCO Z BIBLIE	27.4.	ODPOČÍVEJ, RADUJ SE!
3.4.	POMODLI SE SE ZA KNEZE	9.4.	PROHLÍDEJ SE RODINNĚ ALBUM A DEJTI ZA SVOJÍ RODINU	15.4.	JKOUS SE USMÍVAT MA DROHE	21.4.	DEN TIHA -MALY CO NEJMNĚ	27.4.	NACHYŠTĚJ SVĚDÁNÍ	3.5.	ODPOČÍVEJ, RADUJ SE!
10.4.	VYKOP NĚCO VĚKROUČNĚ ODZOUR	16.4.	POSTAV SE O MALDŠHO SOURCENICE	22.4.	UKLÍD POMAŠKU	28.4.	POMODLI SE ZA KNEŽE A MADONNU	4.5.	NATUJ SE KOČKY	10.5.	ODPOČÍVEJ, RADUJ SE!
										17.5.	RADUJ SE! JEŽS VSTAL Z MRTVÝCH!

Místní úřad
 Město Písek
 Místní úřad
 Město Písek
 Místní úřad
 Město Písek

DĚTI POMÁJÍ DĚTEM

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

Konečně nové zasvěčené osoby v naší farnosti !!(?)

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová
email: nas.nedelnickek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917